
POCHMURNOŚĆ (7) *sb f*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ość.)

sg N pochmurność (4). ◇ G pochmurności (1). ◇ I pochmurnością (2).

Sł stp brak, Cn s.v. chmura, burza; niewesołość, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Zachmurzenie, brzydka pogoda; caelum dubium et impendens a. nubilosum a. turbidum, nubilum

Cn (6) : Odwilżenie mrozu/ z pochmurnością. FalZioł V 55v; Pochmurność/ albo śniegu mało. FalZioł V 56, V 55 [2 r.].

Szeregi: »pochmurność a deszcz« (1): Pochmurność, a deszcz z Oziębieniem. FalZioł V 55.

»wiatr i pochmurność« (1): Wiatr, y pochmurność. FalZioł V 56.

2. Poępnność, ponurość; tetricitas Cn (1) : To było w nim [św. Antonim] nadziwnieyŹzego/ iż będąc ná puŹczy wychowány/ bárzo Źię luckim/ rozmownym/ y łagodnym wŹytkim gościom Źtawil: żadney pochmurności w łobie nie máiąc. SkarŻyw 58.

Synonimy: 1. niepogoda; 2. ponurość, smutek, zasmucenie.

Cf [POCHMURA]

EW, (JDok)